

III/b: FELNŐTT – MESE kategória

1. hely

A templom egere

Egy parkban lakott a kis szürke egér.
Olyan volt, mint minden kis egér. Fürge, kíváncsi, futkosós, de nagyon magányos.
Egy meleg nyári napon a kíváncsi egerünk a parkban lévő nagy épület felé vette az útját és óvatosan, a nyitva hagyott ablakon bemászott.
Csodálkozva nézett körül, mert hatalmas térben volt, ahol padsorok voltak, s viasz szaga érződött.
Senki nem volt ott, így a kis szürke egerünk körbejárta a hatalmas termet és a három lépcsősor egyikén felmerészkedett a karzatra.
Mert ez a hatalmas terü, karzatos építmény egy templom volt.
A mi kis szürke egerünk pedig úgy döntött, jó lesz neki itt, s a karzaton nem messze az orgonától, az egyik padnál pont egy egernek való kis lyuk volt, ahová beköltözött.
A kis egér nagyon szerette az orgonaszót és az énekkart is hallgatni, a farkincája is ritmusra járt. A leghálásabb hallgatóság volt, és soha eszébe nem jutott, hogy a kottákat vagy az énekeskönyveket megrágja.
Az orgonista észrevette, de mivel nem volt szemtelen egér, aki a lába alatt futkosott volna, nem bántotta, hanem bizony finom falatokat is hozott neki.
Egyik nap, mikor nagy vihar volt kint, a parkban az összes fa hajladozott a széltől, esőtől, a madarak is elbújtak a fészkeikben, furcsa csobogásra lett figyelmes.
A bezárt ajtóknál folyt be a víz. De honnét jön, mi történik?
A padokat nyaldosta a víz nyelve, a szőnyegek úsztak szerte-széjjel, s a kis egerünk is megrémült, hogy JAJ, mi lesz most!
De tudta, hogy neki meg kell mentenie ezt a templomot, mert ide jó emberek járnak!
Mit tegyen? Hogy értesítsen bárkit is?
Az orgona!
Igen, azzal!
S az orgonistától tanultak szerint a billentyűzeten futkosott, ami igen furcsa zenét eredményezett.
S mivel az orgonaszó messze elhangzik, jöttek is a tiszteletessel, hogy ebben a viharban miért szól éktelen hangon az orgona!?
Látták a nagy árvizet a templom belsejében, az emberek pedig tették a dolgukat.
Mérték a vizet, mentették a menthetőt.
A következő napokban, hetekben, hónapokban, amikor a templomot kitakarították, a padokat újracsiszolták, a szőnyegeket kitisztították, a falakat kimeszelték, a kis szürke templomi egérről sem feledkeztek meg.
A karzaton külön kis egérlakot kapott az orgonától nem messze, a legjobb falatokat hozták neki, nagy becsben tartották.
Mert ha Ő nem kezd el az orgona billentyűzetén egérnótát járni, ki tudja mi történt volna még az árvíz miatt?

2015. április 10.

A mesét ihlető valós esemény: 2009. június 24-én a nagy esőzések következtében a kőszegi evangélikus templomot elárasztotta a hegyről lezúduló víz.

Írta: **Plechl Ildikó**